

Cova des Coloms - Es Migjorn Gran. Menorca

- *Què passa amb la TV Felanitxera?
- *Mossèn Baltasar Amengual
- *Mercat a s'Alqueria Blanca
- *Benjamins s'Horta
- *Inauguració Ca'n Martina («Es Llombarts»)
- *Ferran Mota (Bàsquet Santanyí)

Aquesta publicació
no té cap finalitat
lucrativa

Març - Abril 93
Nº 33
Mn. Antoni Vadell, 2
07669 CALONGE
Preu: 200 Ptes.

**CONSELL DE
REDACCIÓ**

Maria Adrover
Isabel Rigo
Josep Estelrich
Maties Adrover
Guillem Roig
Maria Josep Coll
Jaume Vallbona

COLLABORADORS

Jaume Rigo
Jaume Julià
Joan Grimalt
Miquel Pons
Jaume Serra
Marc Vallbona
Pep Adrover
Juanita Adrover
Pere Ferrer
Jaume Montserrat
Sebastià Bonet

Agraim totes les
col.laboracions i el
suport de qui s'anuncia
a les nostres planes i de
qui ens llegeix

DL 148-1988
IMPRIMEIX

Tirrena, S.A.
Tel. 55 52 12 - MANACOR

Els escrits d'aquesta
publicació expresen
únicament l'opinió
dels seus autors

CRÒNICA

***** dels darrers esdeveniments *****

CRONICA

30 Gener.- Mor a Calonge Margalida Adrover Roig, de Can Gustí a l'edat de 91 anys.

16 Febrer.- A la tercera etapa de la II Challenger Volta Ciclista a Mallorca, el gran campió de ciclisme Mikel Indurain i els seus companys d'equip varen passar per Calonge. Aquesta etapa començava i acabava a Manacor. Després d'esperar quasi una hora més del temps previst arribaren tots els equips en un grup compacta i en prou feines es podien distingir els corredors més anomenats.

21 Febrer.- S'ha celebrat a Calonge, en motiu dels darrers dies, sa Rua. La participació, com cada any ha estat molt nombrosa, petits i grans han passat gust de disfressar-se i tots plegats han fet disbauxa.

28 Febrer.- Mor a Calonge Toni Adrover Vallbona, de Camp d'en Ventura, a l'edat de 23 anys.

Aquest mateix dia han celebrat les noces de plata en Sebastià i na Margalida d'es Forn de Calonge. Enhorabona.

8 Març.- S'ha celebrat a la Llar dels padrins, una conferència organitzada pel Banc de Crèdit Balear, que com a títol duia: Què és un banc? Després de la Conferència hi ha hagut refresc per tothom, per commemorar el 5è aniversari de la inauguració del Banc de Crèdit Balear a Calonge.

10 Març.- Ha nascut a Calonge Na Magdalena Juan Estelrich, filla de Ramon i M. Magdalena d'es Bar Nou. Enhorabona.

13 Març.- Mor a Calonge Catalina Adrover Amengual (de Na Blanca) a l'edat de 85 anys.

14 Març.- Ha estat batejada a Calonge M. del Carme Binimelis Bennasar, filla de Maria i Rafel de Can Pep Ferrer, essent els padrins de fonts Apol·lònia Bennasar i Joan Binimelis.

Estant la revista a impremta, em sabut de la mort del nostre amic i col.laborador Perico Pomar Forteza, volem donar el Condol a tota la seva família i en el proper número li donarem tot l'espai que es mereix.

COSES

BUP 77/78 (Institut Verge de Sant Salvador) es reuní a un sopar de germanor

El passat divendres dia 12 de març part dels que varen acabar COU l'any 81 juntament amb companys de BUP es varen reunir a un Restaurant de la comarca per recordar temps memorials. La trista nota va ésser l'absència dels estudiants de Porreres i Santanyí els quals encara no se sap perquè no varen venir.

Tots varen poder comprovar que el temps no passa en va, ja que a lo primer molts ja no se coneixien, però poc a poc amb unes poques hores va donar la sensació que mai s'havia perdut el contacte, encara que hi havia bastanta gent que feia dotze anys que no se veia.

Esperem que no sigui la darrera vegada i moltes gràcies als organitzadors per tant brillant idea.

En Toni Vallbona, premiat!

A la fi ha tocat un dels premis que dona «Es Crèdit» amb motiu del sorteig «120 Aniversario»

L'afortunat va ésser n'Antoni Vallbona Adrover (de Ca'n Puig) al sorteig del mes de febrer. El premi, un ràdic-cassete-compact disc el va entregar en Maties Adrover, en representació de «Es Crèdit» de Calonge a D. Pau Vallbona Roig, pare del premiat, durant la conferència celebrada a la llar de la Tercera Edat amb motiu

del V Aniversari de l'obertura de «Es Crèdit» de Calonge. Enhorabona Antoni i esperem que no sigui el darrer.

L'actualitat del Club de Pesca de S'Alqueria Blanca

El passat dia set de març el Club de pesca de s'Alqueria Blanca va celebrar una Prova Social no classificatòria, a la qual li varen posar el nom de prova de l'arròs, ja que el principal objectiu era una vegada anat a pescar juntar tota la pescada per fer una arrossada amb tots els participants a la Residència de la tercera edat.

Varen participar la majoria dels socis, cada un a la modalitat que més li agradava, la competició va tenir lloc a diversos indrets segons la modalitat triada per cada participants, agafant més peix els pescadors que anaven amb barca, els quals varen anar a per Cala Ferrera, Porto Petro i Cala d'Or.

El passat diumenge dia catorze es varen celebrar les proves de roquer, el guanyador masculí va ésser en Biel Rosselló i el femení na Inès Rosselló.

Bernat Obrador Ricart, Director de la T.V. Felanitxera informa

«DIES I COSES» s'ha desplaçat a Felanitx per aclarir els problemes que hi ha de recepció de la TV FELANITXERA a tot el nostre indret, ja que és un problema que preocupa a molta gent del nostre terme i veïnats.

En Bernat Obrador Ricart ha manifestat el següent:

«El motiu de que la TV FELANITXERA no se vegi des de Sant Salvador és perquè la TV MANACOR ha invadit

el nostre canal, que ja fa nou anys que és el 41 i per ells tenir més audiència des d'un repetidor que han posat a Bonany ens han invadit per aquest canal pel qual envien la senyal que llavors surt pel canal 25. Fins ara s'havien vist les dues televisions perquè la TV MANACOR emetia pel 40, el que vol dir, bé vos ho explicaré amb un exemple: abans quan tot anava bé era com si dos cotxes anàssim per dues carreteres estretes com que cada un anava per la seva no passava res, ara bé des del moment que tots dos vagin per la mateixa carretera estreta saltin xispes per tot i es cotxes se retxen i espenyen.

El Director del Centre Cultural de Felanitx du els tràmits per arreglar-ho. Ara de moment com de llimosna ens deixen que o bé els dimarts o els dijous se vegi un pic per setmana la nostra programació.

Ara hem posat l'assumpte en mans del Vicari General, ja que ell va autoritzar la instal·lació del repetidor de Bonany, un permís donat sense saber què podria perjudicar al poble de Felanitx. S'està tramitant un «arreglo» per veure si ells canvien de canal, ja que abans empraven el canal 40, el qual molesta a Retevisión. A les hores que passin al 39, 42, o a un altre que no molestin, però no ens facin canviar a noltros que som la televisió més antiga de les Balears perquè com sempre els manacorins ens han d'invadir en tots els aspectes: Hospital Comarcal, Registre de la Propietat, Jutjat, Carreteres, etc. si fa trenta anys deien que Sant Salvador era seu i ara sa TV..., ja basta.

Si el Bisbat no ho arregla farem una moguda popular per recollir firmes de la nostra gent manifestant que ells volen la TV. FELANITXERA i no les altres, si no queda més remei.

Calongins a la Ximbombada

El passat 21 de febrer es celebrà a Son Macià la tradicional Ximbombada que cada any es celebra allà.

Aquest concurs fa uns 18 anys que es fa i va ser el precursor de totes les ximbombades.

Es reuneixen en grups i mentre un du es tonet davant, altres repeteixen darrera. Enguany la participació fou molt nombrosa: un total de 17 grups participaren en la ximbombada, d'ells dos eren de gent calongina.

Un grup estava format per Miquel i Francisca de can Vent, M. Llucia de cas Senyor, M. Angels de na Burguera, Jaume Frare i Bàrbara Fiol. L'altre el composaven Bàrbara Pinya, Ana Monge, Miquel Barceló, Margalida i Francisco d'es Forn i Toni de Porreres. Les cantadores que duïen el cap davant de cada grup eren Madò Francisca de can Vent i na Bàrbara Pinya. Tant una com l'altra varen rebre premi especial a les millors ximbombes, premi donat per «Perlas Orquídea». A l'acabament de les actuacions es donaren a cada grup una greixonera de brossat com a mostra de la seva participació.

Les cançons que es canten allà poden ser originals o les típiques que es canten sempre per aquestes dates. Moltes de les cançons que es fan són sobre la greixonera que s'enduen després o també dels llocs d'on han vingut els diferents cantadors i sonadors. Les cançons dels grups dels calongins eren originals de Jaume Julià, de can Frare. Aquest és el segon any que aquests grups hi

participen, que no sigui el darrer.

M. Adrover

XIMBOMBADA

En aquesta ximbombada
rimbombant hem arribat
i de tant que hem ximbombat
sa ximbomba hem esquinsada.

Anit també es calongins
hem vingut a ximbombar
perquè vos volem mostrar
sa festa que duim dedins.

I és que sa gent calongina
adora a Son Macià
dins tots sentim ximbombar
un coret que vos estima.

Es molts d'anys volem donar
a sa gent macianera
i si m'hos dau greixonera
l'any que ve voldrem tornar.

Mumare me diu somera
aquí no vens per cantar
tu te vols empassolar
un bon tros de greixonera.

Perquè no mos va fer mal
l'any passat sa greixonera
hem tornar tenir cantera
enguany es des Majoral.

Jaume Julià Adrover

Anem de festa

Ja se saben les festes d'enguany, són aquestes dotze: 1 de gener (any nou), 6 de gener (Epifania del Senyor), 8 d'abril (Dijous Sant), 9 d'abril (Divendres Sant), 1 de maig (Festa del treball), 16 d'agost (dilluns de l'Assumpció de la Verge Maria), 12 d'octubre (Festa de la Hispanitat), 1 de novembre (Tots Sants), 6 de desembre (La Constitució), 8 de desembre (La Immaculada Concepció), 25 de desembre (Nadal) i 26 de desembre (Segona Festa de Nadal).

A més cada localitat tindrà dues festes més:

CALONGE: 12 d'abril (dilluns de Pasqua) i 29 de setembre (Sant Miquel).

S'HORTA: 15 de maig (Sant Isidre) i 31 de maig (Dilluns de Cinquagesma).

ALQUERIA BLANCA: 19 de març (Sant Josep) i 12 d'abril.

CALA D'OR: 12 d'abril i 30 de novembre (Sant Andreu).

SANTANYÍ: 12 d'abril i 30 de novembre.

Ara va de bo... des

A s'Horta ara tothom sa vol casar, aquest hivern ja van cinc bodes si anam així es casarà tot el poble.

En Rafel Roig i na Mª Antònia Binimelis es varen casar el dia 22 de Novembre a l'església de s'Horta. Els va casar Mn. Guillem Feliu. Després anaren a Binicomprat.

En Pablo Cuesta i na Cati Adrover es varen casar el dia 23 de gener a l'església de s'Horta. També els va casar Mn. Guillem Feliu. Després anaren a l'Esmeralda Parc.

En Jaume Maimó i na Margalida Barceló es varen casar dia 6 de febrer a l'església de s'Horta. Els va casar Mn. Jaume Serra. Després anaren a n'es Cantó

En Jaume Monserrat i n'Aina Mª Capó es varen casar el dia 21 de Febrer a l'església de s'Horta. Els va casar Mn. Guillem Feliu. Després anaren al castell dels Hams.

En Joan Ordoñez i na Mª Antònia Bonet se varen casar el dia 5 de Desembre a l'església de s'Horta. Els va casar Mn. Guillem Feliu. Després anaren a n'es Cantó.

Molts d'anys per tots ells.

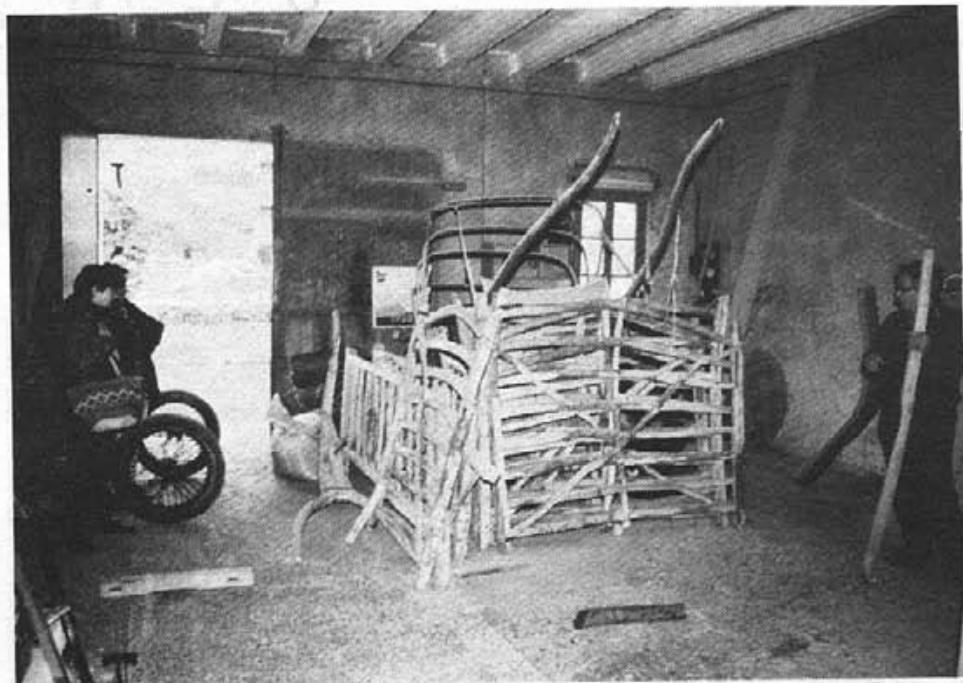
Aina Mª Capó
Fotos: Jaume Montserrat

Els araders

Si un visita Menorca no pot deixar de fixar-se amb els nombrosos detalls i diferències arquitectòniques, que ens sorprenen trobar a tan curta distància de casa nostra. La costum d'emblanquinar les cantonades i les esquenes d'ase de les parets i fins i tot les teulades de les cases. Les curioses canalitzacions de l'aigua de pluja de les taulades, formades per unes teules en ziga-zaga que van deixant córrer l'aigua l'una sobre l'altre. Ens sorprenen també la quasi absència de persianes a les finestres, substituïdes per portellons, i les vidrieres de guillotina quadriculades de clara influència anglesa deixant veure les cortinetes de randa. Fins i tot els panys de les portes ens són estranys, allà en diuen panys de pastell, són de llautó i els veurem sempre impecables, brillants, a les ferreteries es poden trobar a partir de dues mil pessetes.

La pedra que s'usa és un marés molt llavoradís, i les fortes ventades que són corrents a l'illa el desgasten excessivament, tal vegada el costum d'emblanquinar-ho tot sia en part un intent de consolidar el marés.

Si ens passejam pel camp menorquí veurem que bàsicament està dedicat a la ramaderia de les vaques. Així trobam les possessions que allà

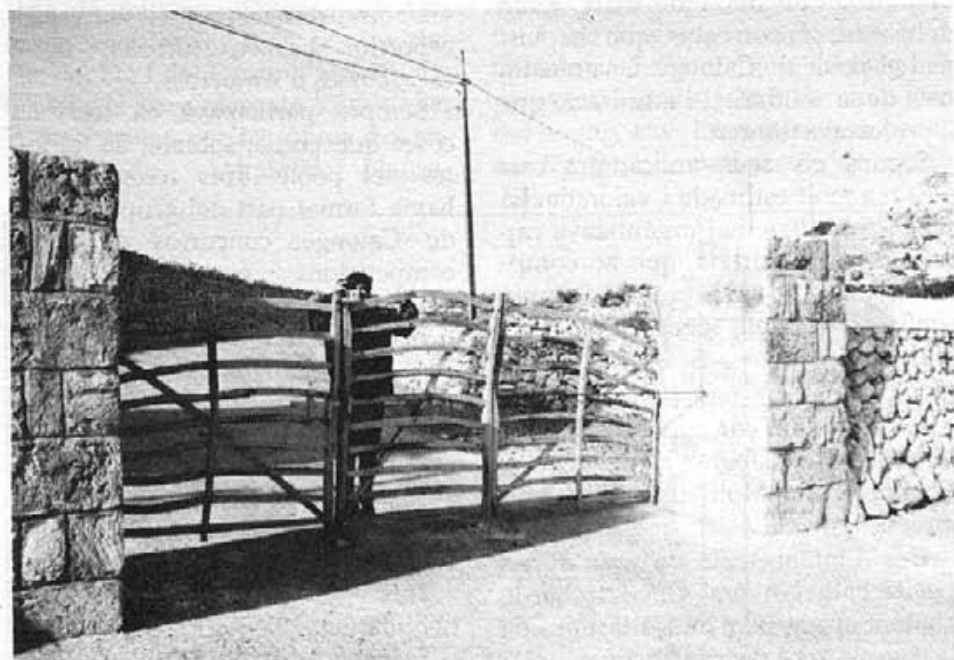
en diuen «Llocs», constituïdes per diferents tancats de pasturatge. La sembra de les pastures és extensiva, i per conrear els turons, el tractor és un útil perillós, pel que el tractor es substitueix per la tradicional arada tirada per la bístia.

La gran majoria de les tanques de Menorca tenen al portell unes esplèndides barreres d'ullastre, si vos fixau en la manufactura d'aquestes es veu que és acurada, les barres

estan passades pel senfí i les dues barreres són simètriques, a més les barres estan encastrades.

Tal profusió de barreres, algunes de manufactura recent, segurament vos farà sospitar de l'existència d'algun antic ofici que es manté viu. Efectivament es tracta de l'Arader, que és el que es dedica a fer arades d'aquí el seu nom. D'Araders a cada poble de Menorca en podreu trobar, ja que allà és un ofici quasi corrent.

A Es Mercadal hi ha un taller on hi treballen un pare i tres fills i a dins el seu taller hi ha des d'un cabriol en construcció fins a les arades i les esmentades barreres. El seu material bàsic de construcció és l'ullastre que tant abunda, el que fa que el preu d'unes barreres sigui molt interessant. Unes barreres dobles d'una mida mitjana està sobre les 18.000 ptes. No fa falta donar a conèixer la qualitat de l'ullastre, element d'una gran estètica rústica i d'una gran resistència a la intempèrie. Aquestes són bones raons per optar per elles, i a més donar suport a un antic ofici que pertany a la nostra cultura.

Pep Estelrich

Consternació a Calonge

La matinada del diumenge 28 de febrer de 1993, el poble de Calonge s'aixecava amb una gran sacsada. Com pólvora, va córrer la tràgica notícia que En Toni d'es Camp d'er Ventura havia mort en un accident de circulació, carbonitzat, a la recta de son Danús (entre Campos i Santanyí).

En Toni Adrover Vallbona, havia nascut dia 14 d'abril de 1969. Per tant, contava actualment 23 anys.

De caràcter, el definiríem com un jove molt agradable. Timid, això sí. Però, malgrat la seva timidesa, era fàcil relacionar-se amb ell. Prova d'això, és la quantitat de joves amics seus que es presentaren a acompanyar als seus pares i parents, en el dolor.

L'enterrament i posterior funeral,

l'horabaixa de dia 1 de març, foren dels més concorreguts que ha vist mai el poble de Calonge. Una mostra més de la solidaritat i admiració que li professava tothom.

Segons els seus amics, era una persona molt estimada i valorada. La seva «pandilla» mai organitzava cap festa, sopar o sortida, que no comptassin amb la seva opinió. Sempre confiaven amb ell, segur que mai els fallaria.

Els recordam con un home sempre disposat a col·laborar i ajudar en el que fes falta. Molt amic dels seus amics!

Des d'infant, tenia un gran apreci pel treball. No era difícil trobar-lo ajudant al seu pare en les tasques de la pagesia, o bé per can Taconer.

En Toni sempre participava de forma activa a les festes i aconteixements culturals de Calonge

Als catorze anys, deixà els estudis. I es posà immediatament a fer feina amb el seu pare.

Al mateix temps, anava madurant en ell tota una fascinació pel món de les maquinàries: picadores, pales, excavadores, camions. Fou contractat per «Excavaciones s'Horta», on treballà durant tres anys, manejant una picadora o pala.

Després, es posà a fer de camioner amb en Toni Rotger, amb el qual va treballar fins el dia anterior a la seva mort.

No cal es dir que era tant la seva il·lusió per tot el que feia a aquest món de maquinàries, que s'havia tret tots els carnets de conduir.

Respecte a les seves curolles o «hobbis», destacariem el seu esperit esportiu: basket, futbollet, billar, caça, curses d'Autocross.

Sempre participava en totes les coses que podia, sobretot en les festes del poble. Tots recordam que havia format part del grup de teatre de Calonge; concursos de pesca; competicions esportives; curses d'autocross...

Els divendres, dissabtes i diumenges, solia sortir amb els seus amics de Calonge i Campos, per s'Eixam, on hi ha deixat un bon grapat d'amics.

Aquest és l'últim lloc on passà els seus darrers moments, abans del viatge definitiu.

Tots els teus parents i amics, mai t'oblidarem:

Josep Adrover i Joanita Adrover

Ha mort a s'Alqueria Blanca Jaume Rigo i Pons, «En Jaume» 'Gustina

El passat dia 11 morí, a 79 anys, a s'Alqueria Blanca, Jaume Rigo i Pons, conegut per en Jaume 'Gustina. Havia nascut el 29 de setembre de 1913, fill de Llorenç Rigo i Catalina Pons. Perteneixia a aquella generació d'alumnes del mestre Teodor Suau, marcats per un segell personal dins s'Alqueria Blanca. La seva vida va estar entregada a fer de picapedrer i com a mestre d'obres reconegut. Es va distingir pel bon gust i per la feina ben acabada. Al seu temps fou mestre d'obres de la parroquia de Sant Josep de s'Alqueria Blanca i com a tal treballà en la reparació del campanar víctima per dues vegades de la malifeta dels llamps. El 1979 signa com a batle pedani el «Convit» de les festes de Sant Roc. D'aquests anys arrancaria la seva filiació política com a membre del consistori presidit per Cosme Adrover, primer com UCD i després d'AP. Dotat de bona memòria recorda festes passades de Sant Roc en els programes del seu temps. El seu nom va lligat al cant de ses Sales i a les festes de Sant Antoni, representació dels Reis i a tot el que anava en benefici del seu poble. El nom de Jaume Rigo i Pons va unit a una sèrie de millores. Entre altres podríem recordar les dels camins del Pou del Rei i del Camp d'esports, als inicis de la nova plaça de s'Era Vella, la preocupació per les obres del cementiri de s'Alqueria Blanca-

Calonge i sens dubte el començament de la Residència per a jubilats, la seva gran obra, dins els 6.000 metres de s'Arrabassat donats pel senyor Guillem Bonet i Rigo, i la primera pedra fou col·locada el 15 de setembre de 1984 pel president del Govern Balear, Gabriel Cañellas. De 1985 data la dotació d'un camp d'esports per a l'escola de s'Alqueria Blanca dins terrenys de Camàvia. El 1986, el batle de Santayí, Cosme Adrover li accepta la substitució per un batle jove que seia Joan Rigo i Obrador. Conjuntament signen el programa de les festes de sant Roc del mateix any. Durant la seva pedania va tenir la satisfacció de veure

com les obres de teatre de caràcter popular de la seva filla Catalina enriqueixien el programa de les festes d'estiu. Fou també el primer president de l'Associació de la Tercera Edat de s'Alqueria Blanca, Jaume Rigo i Pons serà recordat pel seu dinamisme i entrega i la seva memòria serà difícil d'esborrar.

Enviam el nostre sentit condol a la seva esposa Maria Estelrich, filla Catalina, gendre Jordi Adrover, néts Jordi. Jaume i Xavier, germans i altres familiars.

Descansi en pau l'home bo i servient que fou en Jaume 'Gustina.

La Redacció

FUSTERIA ANTONI VADELL 1
CALONGE 657445

GERMANS VALLBONA

Restaurant

Ca'n Trompé

Especialitats Típiques Mallorquines
CUINA DE TEMPORADA

Avda. Bèlgica, 12 07660 CALA D'OR
Tels. 65 73 41 - 64 31 13 (Mallorca)

Mercat a s'Alqueria Blanca

Cada dimarts, des de fa un parell de mesos, sa gent de s'Alqueria pot gaudir d'un mercat ben surtit a la plaça de Sant Josep. Es pot comprar quasi de tot, fruita, verdura, formatge, llangonisses, bacallà... això en qüestió de menjua. També ens hi podem vestir i calçar a molt bon preu. Hi ha rebasses i remallers de tota classe i un surtit d'arbres fruitals.

Hem xerrat amb un parell de placers i ens han contat un poc com les va a aquest negoci.

N'Antònia, Jardineria Es Creuer des Camins, s'Horta.

-Antònia, fa molt de temps que veniu aquí a fer plaça?

-Fa dos mesos.

-Anau a molts de llocs més?

-A tres llocs, a s'Horta, aquí i a Felanitx.

-Sa coneix que hi ha crisi?

-Jo de moment no ho he conegut.

-Trobes que ve molta de gent en es mercat?

-Pel poble que és si que en ve molta, hi ha pobles que no, però aquí surt tothom. És clar que jo no venc tant com es que venen verdures, això dels ramells és diferent.

En Pere, de Can Motlos, de s'Horta, té una parada de verdura i fruita.

-Pere, què és lo que vens més?

-Sa verdura sa ven més que tot lo altre.

-Hi ha bones clientes a s'Alqueria?

-Sí, tenen molts de doblers.

-També vas a altres pobles?

-Sí, jo vaig aquí, a Santanyí i a Ses Salines.

-Trobes que no hi ha crisi per aquí?

-Per aquí no, per Ses Salines si que n'hi ha un poc.

-A quin lloc vens més?

-Aquí i a Santanyí. Per Ses Salines tenen doblers, però els tenen guardats.

-Vos duis bé en tots els companys del mercat?

-(Ens ha contestat son pare d'en Pere) Jo me duc bé en totes!

-A sa gent li agrada regatatjar els preus?

-D'això no en parlem. Sí els agrada, però a Santanyí regatejen més que aquí.

Antònia Vives de Manacor, té la parada d'embutits i formatges.

-Fa molt de temps que veniu a fer mercat?

-Dos mesos, més o menys.

-Veniu molt dematí?

-No, arribam a les vuit menos quart, a les vuit.

-Hi ha molta venta?

-Sí mateix, si que n'hi ha, con que som els únics que duim formatges i olives, ens va bastant bé.

Com heu pogut veure els placers estan contents de la acollida que han tingut i a la gent de s'Alqueria pareix que també les agrada aquesta novetat d'anar a sa «plaça» a comprar.

Isabel i Maria

Dies i Gloses

Es febrer sempre mos ne fa qualcuna

De ses seves es febrer
sempre mos ne fa qualcuna
quantre ell no hi ha vacuna
en de rebre lo que ve.

Dotze mesos un any té
cada un és diferent
sa fama de més dolent
de sempre la té es febrer.

Dóna poques alegries
sols vent, fred i temporal
sa gent sol dir menos mal
que just te vint-i-vuit dies.

S'alça qualque llevatada
d'una setmana o més
que crema es remellers
i si treven els ametllers
les fot els ulls i s'anyada.

No veuen sortir cap barca
tampoc vapors o vaixells
sacorra tot cas Vadells
fins na Barret i na Blanca.

Es mariners a n'es port
només lletgeixen diaris
o fan quatre solitaris
duen el sarró ben mort.

Volen xarxes i catsés
i tot lo que tenen dins mar
orneig nou han de comprar
és molt trist quan ja van rosés.

Vos poreu treure es capell
que la mar no es misera
sa punta de sa Galera
i no li havia vist falera
l'enviada a n'es castell.

Tenen poca alegria
gent que curta sol anar
en mig més sense pescar
i lo pitjor es troba
que quasi ningú les fia
gent que sol anar al dia

quan un retrás se cungria
sol ser mal de rosegat.

Es vent no és just a la mar
que de ses seves en sol fer
es pagesos de febrer
en tenen molt que contar.

Es salistre i ses ventades
des febrer fan molt de mal
però tant o més pardal
sol esser en envià gelades.

Si queda un dia calmat
té conseqüències fatals
tenen vidre es basals
i deixa els arbres fruitals
en tot lo tendre cremat.

Si no està arreserat
cusiols i remallers
en tenen per més d'un mes
es qui no ha betegat.

Sa blancor per ses vereres
a mig dia encara hi es
ses paraules des pagés
no solen esser molt lleugeres
han rebut ses patateres
cremallons de ses faveres
d'ametllons no queda res.

A pesar d'això ser greu
molts saben d'aquell avís
que mos va dar el cinquanta sis
el fatal any de sa neu.

Tres dies varen estar
els camps de neu tots tapats
quan s'havia recuperat
altre volta i tornà
es pagés si dugué sa mà
quasi ningú es va lliurar
de pulmonia o custipat.

Molts de sants intercessors
te per rentar-se sa cara

no les vull cercar cap tara
en el seu nom gloriós
però em pareix molt vesós
qualcún, no ho trobau ma mare?

Dia dos la Candalera
intercesora pes temps
arregla poc por no dir gens
si dur resaca d'enrera.

Dia tres tenim Sant Blai
patró de sa gargamella
sigui mascle o femella
li cau bé sa frase aquella
molt de pics es troba «or side».

Un ditxo es sol contar
que ho envia tot a la porra
es nina va dir en nigorra
no xerra, ja xerrarà.

Santa Apol.lònia té el vis
de curà el mal de caixal
té més èxit o més val
sa pregària del mortal
que fa temps que el dur pustís.

Per tapar bonys i forats
els agents s'han de lluir
fent propaganda sens fi
pels catorze sant Valentí
patró dels enamorats.

Aquests dies fan regals
i declaracions d'amor
es posen amb il.lusió
ses fetxes inicials.

Per totes parts veim campanyes
i tot és publicitat
no vol dir que en haver passat
no se canviï es bugat
i es regal no siguin banyes.

Encara no he acabat
un ditxo molt antic té
es costipat de febrer

dóna feina a n'es foser
i per evitar-ho convé
que tothom vagi abrigat.

Ja veis que de puesto surt
i si per algo es famós
és per ser es més tirós
a pesar de ser el més curt.

Mirau-vos de prevenir
de pare nostic i calendari
i vorem que es mostruari
no és molt diferent d'aquí.

Poc jo vos puc ensenyar
i quedau-vos amb aqueixa
dins es febrer jo vaig néixer
no vos dic els anys que fa.

Que no perdiguem s'humor
anar enfadats no convé
ja sabem que es febrer
mai ha estat mes de calor
però arran des fagó

en s'hivern si està bé
i tot li perdonaré
si tanca a lo darrer
amb una bona sabor.

Es febrer dóna alegries
com és el cas del jovent
que està esperant el moment
del carnaval, darrers dies
per fer quatre fetxories
que hi ha pics cauen malament.

Ja saben aquell detall
i no sa pot canviar
que per un poder qualcar
s'altre ha d'estar devall.

Es carros surten a plaça
amb ases de dos potons
tiren tests ets al lotons
i sa gent major se passa.

Fa mal alçar es garrot
en que meresquin llandera

corregent per sa carretera
jovent en mitja gatera
pitjor premi troba pot.

A més d'un no li agrada
si per ell toca es clarinet
però deia un padrinet
i s'escriptura sagrada
on sa primera pedrada
que la tiri qui està net.

Es jovent és educat
amb això no hem de témer
amb arribar sa corema
de rel tot queda calmat.

Que sa gent estigui unida
olvidant els desbarats
demostrant que som honrats
i en pau arriben tots plegats
a la gran Pasqua Florida.

Joan Grimalt

Mallorquins i forasters

Catalans de Mallorca i forasters són dues comunitats lingüístiques ben diferenciades. El fet lingüístic, cultural, nacioanl que diferencia les dues comunitats fa que els catalans es relacionin quasi exclusivament amb catalans i els forasters amb forastes (encara que el conjunt de forasters no és una comunitat cohesionada sinó un conglomerat de gent de diverses comunitats, inclosos els catalans renegats que parlen espanyol).

Les dues taules següents canten massa clar:

Taula 1:

AMB QUI ES FAN ELS CATALANOPARLANTS

Llengua de les persones amb qui es relaciona.

Tipus de relació	CATALÀ	ESPANYOL
CONJUGAL	87'0	13'0
MILLORS AMICS	88'2	11'8
COMPANYS DE LLEURE	84'4	15'6
COMPANYS DE FEINA	79'2	20'8
BOTIGUERS	83'7	16'3

Taula 2:

AMB QUI ES FAN ELS CASTELLANOPARLANTS

Llengua de les persones amb qui es relaciona.

Tipus de relació	ESPANYOL	CATALÀ
CONJUGAL	89'5	10'5
MILLORS AMICS	68'7	31'3
COMPANYS DE LLEURE	80'1	19'9
COMPANYS DE FEINA	62'7	37'3
BOTIGUERS	48'9	51'1

Mostra també la poca integració dels que parlen espanyol a Mallorca el fet que ben pocs es senten mallor-

quins: s'autodefineixen com a mallorquins només un 17%, la resta es defineixen com a andalusos, murcians, peninsulars, o fins i tot com a espanyols i forasters.

Entre aquests espanyols, forasters, etc. hi ha, a pesar de la situació legal neocolonial actual, una voluntat d'integració: un 71,2% diu que els agrada que els parlin en català per aprendre'l; aquesta voluntat creix respecta als fills: pensen que pot ésser útil per als seus fills saber parlar i escriure correctament el català un 93,3%.

Les nostres autoritats —i no són autoritats nostres només les autonòmiques— què hi fan? Continuen amb un ensenyament i amb uns mitjans de comunicació en espanyol i espanyolitzadors com al temps del general Franco, a més d'un llarg etcètera. Ah, i, com a cosa nova, organitzen aquí i allà Ferias de Sevilla. Sort que el foc i la meteorologia són, sovint, més assenyats que les «dignísimes...» vestides de sevillana.

NOTA: Incloem avui la nota i l'adhesiu fet pels Joves d'Esquerra nacionalista (que diu MALLORCA IS NOT SPAIN. THE CATALAN NATION IN FIGHT FOR INDEPENDENCE) que havien d'aparèixer a l'article anterior titulat MALLORCA ÉS TERRA DE CATALANS, aparegut el 5-V-92:

NOTA: Els resultats que presentem en aquest article periodístic són d'una enquesta a la població de Mallorca encarregada pel CIM a la UIB el 1986 i treballada més a fons per SÈPAL per demanda de l'Id'EA de les Illes Balears. (Cal destacar el paper de Lluís Garcia Sevilla, de la Universitat Autònoma de Barcelona, en l'orientació del qüestionari i en l'elaboració de les dades).

Antoni Artigues
Professor de la UIB

planes d'opinió

Secció en la qual hi pots dir el teu parer de tota cosa

Ja hi tornam a ser

Me dirigeix a vosaltres, lectors de sa comarca, a través d'aquestes retxes. I altre vegada per tocar un tema de Cala d'Or. Pens que no són el més apropiat, a pesar que en són afectat de veres, però és una llàstima que amb sos molts de residents, i bastants d'ells lectors, que és publiqui tan poc i haguí de ser en Maties o en Jaume Rigo quasi tot referent a n'es futbol, i ara que no va gaire bé sols no s'escriu res.

Es què no hi ha notícies?. I aquestes tertúlies de Cas Caminer? perruqueries, per s'escola, o els taxistes de sa Plaça Eivissa?.

Salvador a Cala d'Or no hi ha res noticiable mai? idoi envant envia tú els teus escrits. Igual ho dic per n'Anibal, o na Margalida d'en Tomeu de s'Era o n'Antònia Coves etc.

Però a lo que anava, i a s'espera que a sa pròxima veuré escrits d'algun Caladorer, vull xerrar de ses síquies de cada any, pens que si demanavem si es poden fer ses coses pitjor, se resposta seria, és impossible.

No és ja un hivern, ni dos, ni tres, i sabem lo que mos queda, els que residim a sa part des moll per anar a Cala d'Or o Calonge, ens convendria més anar a voltar per s'Alqueria i així evitar clots, fang i obstacles.

Em sap greu haver-ho de dir, però sa ràbia m'obliga quan veig aquests homes amb carpeta, encorbatat tocant-se es collons, que s'en duen una bona grapada, segurament deu vegades més que el pobre palista que té es cap loco de sentir renou. I veure cada any grufar en es ma-

teix lloc, feines sense acabar, que no s'adelanta una passa, no es d'estranyar que els que en sofrim ses conseqüències estiguem per explotar.

Que men direu de ses senyalitzacions?. Aquests clots de dos metres de fond just en mig que sols pot passar un cotxe, amb una triste barrera, que una bufada de vent la trabuca. Quina garantia tenim els pares que sabem que és fills es retiren a la mala hora de sa nit i aquests clots sense cap llum. Encara és verd aquell accident d'esport i mirau com l'endemà n'hi va haver de senyalització.

N'hi ha haguts que m'han fet sa broma de demanarme si sa zona d'es Fortí, perteneix a Iugoslavia, ja que amb ses síquies que pareixen trinxeres i lo aïllats que estam, sembla que estassim en guerra.

Pens que empleant un poc de seny a ses feines, i no clot aquí i allà, podria retre més, i donar menys perjudicis. No sé es culpable qui és però pens que si un permet fer ses coses d'aquesta manera ha d'estar disposat a rebre totes ses crítiques que li venguin.

Esper que acabi prest i quan surti aquesta revista, ja estiguin tapdes. Supòs que fins l'any que ve, i altre volta a ses mateixes. Esper que s'asfalt si en posen no duri just vuit dies, com aquells remendos que posaren per Nadal. Ojalà sa pròxima sigui per alabar-vos que seria s'alegria més grossa que mos podieu donar. Avui no ha estat així i ho sent, preguem per un bon demà.

Joan Grimalt

BAR - RESTAURANTE CA'N MARTINA

MIGUEL RIGO
ESPECIALIDAD EN PAELLAS
PESCADO Y MARISCOS FRESCOS

Passeig des Port, 56
Teléfonos 657517 - Privado 643013

07691 - PORTO PETRO
(Mallorca)

FOTOS Jaume Moserrat

Revelats al cap d'una hora
Còpies fotogràfiques en quatre min.

Fotos Carnet

Reportatges

Foto Industrial

Servei de fotocòpies

C/ Santuari, 88

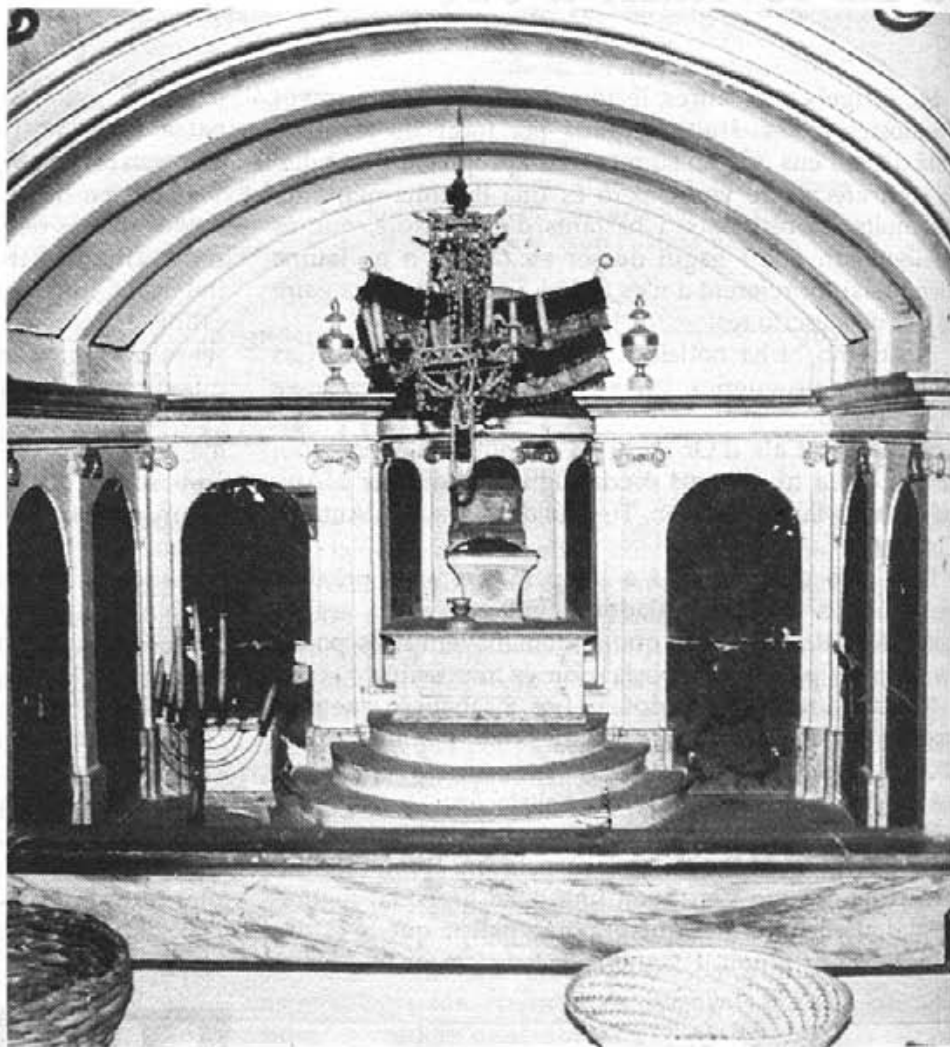
tel. 581156

La festa de la candellera

Miquel Pons

El 2 de febrer, dins el marc de les Carnestoltes, esdevé la festa de la Mare de Déu Candelera, que no és altra que la Purificació de Maria i, a la vegada, la presentació del plançó Jesús en el temple. La festa s'acompleix quaranta dies després de Nadal. Cristianitzada la festa -Purificació de la Verga i presentació de Jesús en el temple- són paleses les coincidències amb la festa celta d'Imbolc i amb les **Lupercalia** romanes. La mitologia ens parla de Persèfone, segrestada per Hades, déu dels inferns, és cercada per la seva mare acompanyada d'altres mullers enllumenant-se amb torxes enceses. En aquesta llum arrelen les candeles, que segons els teòlegs cristians són un símbol de l'autèntic llum que entenebrí les flames romanes. Les **Lupercalia** eren les festes de la fecunditat i els **luperques**, mig nus, corrien pels carrers de Roma flagelant els homes i les dones, ansiosos de descendència, amb tiroies de cuir de boc per consolidar-ne la fecunditat. La Candelera és una festa fixa, aproximadament a la meitat de l'hivern. Una festa que ha perdut moltes fantasies.

BAR NOU

CALONGE
tel. 657820

COSME JULIA

TALLER DE CHAPA Y PINTURA

C/ Castell, 11 - Tel 657882

07669 CALONGE

Josep Pla, en *Les hores*, descriu així la festa:

«En el santoral, la festa de la Candelera, és destinada a recordar la Purificació de la Verga Maria. El ritu de la purificació de les dones després del part és un vell ritu de la religió jueva incrustat en la religió cristiana des de molts i molts de segles i que s'hi ha mantingut des de temps arcaics. En la Tora hebrea, la purificació de la dona després del part era una humiliació que es resolvia pagant. La mare presentava el fill davant l'arca i l'altar i feia una determinada ofrena, després de la qual quedava purificada. L'ofrena consistia en dos colomins per als pobres i una determinada quantitat de diners que el rabí de la sinagoga rebia amb un ritu determinat. La Verge Maria era jueva, com era jueu el seu fill, nostre Senyor Jesucrist, i se sotmeté al ritu de la purificació del sistema religiós hebreu».

Els que ja tenim més anys i encara els que capllevàvem més per l'església, recordarem que dins els quaranta dies d'haver parit les mares, acompanyades per la llevadora, portaven l'infant ben mudat, potser amb el menudall de batejar, al temple, on s'agenollava a un reclinador, prop del batiport. El capellà llegia una oració i beneïa partera i nadó. L'escolanet percebia una almoïna a to amb la classe social de la dona que sortia a missa.

D'una manera particular es fa present en mi la festa de la Candelera

en la meua s'Alqueria Blanca ja sia perquè vaig venir al món quasi amb el caramell de la festa, ja sia perquè, cada any, a l'enfany del retaule del Nom de Jesús -assignat després a Sant Roquet i ara a santa Catalina Thomàs- s'obria de pinte en ample el nou temple de Jerusalem, un temple dins un altre temple, imitació neoclàssica (?) del temple de Salomó, que tot l'altre temps resguardava una tela amb la fugida de la Sagrada Família a Egipte, pintada per Mateu Guasp, mestre i germà del regent mossèn Sebastià Guasp, de Lluçma-jor.

Dins el temple es disposaven al costat del venerable Simeó, Josep i Maria, els mateixos servien pel bletlem, que s'albirava dins una cova amb degotissos en el retaule de la Puríssima -la disposició dels retaules del Nom de Jesús i de la Puríssima són vestigis de l'herència porrerrenca del vicari Gabriel Mora -que el 1866, segons data, havien costat 39 lliures 2 sous. A *Relació del gasto ocasionat per la Obra de la Nova Iglesia de la Alqueria Blanca* es troba: «Son data 28 lliures 10 sous 4 importe de un templo o sea misterio de la Purificación con las figuras de Ana profetiza, dos levitas, dos monaguillos, candelero, araña, vestidos de seda de dichas figuras, estuco y dorado y demás necesario en la capilla del Nombre de Jesús. 1867».

No s'anomena el vell Simeó ni les tauletes amb els colomins i panells ni altres detalls, que any rera any, obraven les delícies de la infantesa

que, ulls estorats, s'embadalia davant l'escena de la Purificació. La profetena Aina vestia com una moja amb hàbit marró.

Com em delectaria, per una moments, guaitar per un foradís i tornar a contemplar aquella cerimònia jueva mala de capir del tot però sempre deliciosa.

El matí, a la bendició de les candelles, es cantava l'antífona: **Lumen ad revelationem gentium et gloriam plebis tuae Israel**. Es distribuïen les candelles, que tenien un extrem de color verd o vermell, germanes d'aquelles del també llunyà salpàs del Dissabte Sant i festes de Pasqua, i que solien encendre quan les tormentes de trons i llamps, a l'hora dels parts i als agonitzats. Seguia la processó amb les candelines enceses i el cant del verset: **Adora, o Sion! el teu lliit de nocces...** i a continuació es celebrava l'ofici amb sermó del dia.

Altres temps els confiters i candelers, de Ciutat, solemnitzaven la Candelera com a festa patronal i repartien confits i candelles de colors.

Un caire de la Candelera és la seva vinculació amb la meteorologia:

Per la Candelera

**si no la fa davant
la fa darrera.**

Els refranys més coneguts: **Si la Candelera plora, el fred és fora; si la Candelera riu, lluny és l'estiu**. I el conjunt com un pronòstic manllevat a mestre Pere Esperança, que va matinejar tants d'esdeveniments.

Hivern - 1993

PAPERERIA

SA BALDUFA

S'HORTA

CALA D'OR

Moto SPRINT

**LLOGER I VENDA
DE MOTOCICLETES**

YAMAHA

HONDA
SUZUKI

INFORMACIÓ TEL 65 90.07

C/ CALA LLONGA 17-R (Davant Hípic)

07669 CALA D'OR

La nostra gent

Mossen Baltasar Amengual

En els nostres pobles, sobretot en aquells que no són cap de municipi, la vida social i cultural sol transcorrer en voltant de la parròquia. Pot ser que això hagi canviat un poc, però encara ara, el capellà del poble és quelcom més que el director espiritual dels feels. Vulguin o no, per molta de gent, la seva influència, sobrepassa les fronteres de la vida religiosa. D'aquí ve l'ascendència i el pes que, encara que no la cerqui, tenguí el rector d'un poble.

Precisament avui la nostra entrevista és amb Mossèn Baltasar Amengual, Rector de Calonge.

Home de bon gust, molt respectuós amb els demés, que amb l'exercici del seu ministeri, es ben conscient de que no s'han de fer concessions barateres per guanyar popularitat i que la seva bona afeció per la lectura l'han fet posseïdor d'una ampla cultura.

-Som nascut a Montuïri i de petit vaig anar a escola amb les monges i també a l'Escola Parroquial del meu poble. Però vull dir que els meus mestres foren sobretot els meus parents; el meu padrí que m'ensenyà a llegir en mallorquí era home de molts de sebres, afecionat a les gloses i a la lectura. Puc dir que d'ell em vé el gust per la literatura i pel llegir.

-Com va començar el desig d'esser capellà?

-Encara només tenia 6 anys quan ja vaig dir als meus pares que volia ser sacerdot. No sé com va neixer en mi l'idea, la meua familia era profundament religiosa, però, sobretot ben segur que fou absolutament cosa de Déu.

-Quins records vos queden del temps de seminarista?

-Sempre he tingut un gran agraïment a les persones i a la Institució que feu possible que jo arribàs al sacerdoci. El Seminari me donà dos hàbits que valor molt: l'hàbit de la pregària i el de l'estudi. M'obrí els ulls a la bellesa de la poesia, de l'art,...

-El dia de Sant Francesc d'Asís de l'any 1950 vaig entrar al Seminari i el dia 22 de desembre del 1962 el bisbe Jesús Enciso de Viana em va ordenar sacerdot. El dia 30 del mateix mes, vaig dir la primera missa a Montuïri. Predicà el sermó Mn. Jaume Cabrer, actualment canonge, havia estat rector de Montuïri i de llavors ençà m'ha unit amb ell una gran amistat.

-Quin fou el primer destí com a sacerdot?

-Campanet, on vaig fer les primeres tasques apostòli-

ques i em vagi familiaritzar amb l'obra de Mn. Llorenç Riber, passejant-me pels indrets tan bells on anava a inspirar-se. Hi tenc allà encara molts bons amics.

-A més de Campanet, a quins pobles més ha exercit el sacerdoci?

-A Campanet hi vaig estar del dia 2 de Febrer de l'any 1963 fins a, 22 d'octubre del 1968. A s'Alqueria Blanca fins el 30 de novembre de 1975. A Santanyí fins el 20 de juny del 1980. De Santanyí, pel mes de juny de 1980 vaig venir a Calonge i vull dir que m'hi sent molt bé. Aprofit l'avinentesa per agrair la bona acollida que he tingut sempre dels calongins.

-De l'estància a aquests diversos llocs en deu tenir un caramull de records. Vos ve a la memòria alguna anècdota curiosa?

-He dit abans que me vaig estrenar a Campanet, però on me vaig estrenar a fons, fou a s'Alqueria Blanca, allà hi vaig anar de Rector i per això vaig poder treballar absolutament a gust i a l'ample a dins tots els camps apostòlics. Eren els temps en que es començava a dir la missa amb la nostra llengua i com a nota curiosa vull dir que quan vaig arribar a s'Alqueria, apenes baixat del cotxe, un home d'edat s'acostà i em demanà que no digués missa en mallorquí. Jo tenia moltes ganes de celebrar en la nostra llengua i vaig esperar fins a Sant Roc de l'any 1970.

-Actualment complementa la seva tasca amb l'ensenyança de religió

-Faig escola a s'Horta i a Cala d'Or. Sempre he considerat molt profitosa la presència del capellà a les escoles el motiu d'anar-hi és absolutament de caire pastoral.

-També hem vist a vegades que a ca vostra venen estudiants a aprendre grec i llatí.

-De llatí amb molta freqüència. Al Seminari n'estudiarrem molt, l'estudi del llatí ens va fer molt de bé i per jo és un plaer llegir poesies d'en Virgili o d'Horaci en la seva llengua.

-Sabem que l'ecumenisme és una de les seves passions. D'on li ve aquesta preocupació per l'unitat dels cristians?

-Un camp on m'ha agradat molt treballar ha estat precisament en l'ecumenisme. El concili vaticà II en el Decret d'Ecumenisme ens diu ben clar que tot creient s'ha de sentir compromès a treballar per l'unitat dels cristians

unint la seva pregària a la que feu Jesús en el seu darrer sopar, «pare, que tots siguin ú com tu, i jo som ú». L'ajuda que presta a la Parròquia de Cala d'Or m'ha estat motiu per entregar-me a n'aquesta tasca, que és una tasca de caritat, d'esperança i de confiar molt en l'Esperit. He tingut ocasió de conèixer grans homes de Déu com el Bisbe de la Comunitat Anglicana Jhon Satevite o el prevere de l'Església Luterana sueca Mikael Frauzein amb qui m'uneix una gran amistat. Asistesc cada any a les celebracions ecumèniques de l'Església Anglicana i Sueca i també som convidat als diferents actes que ells organitzen durant l'any

-Fa poc que va sortir el nou catecisme de l'Església Catòlica, els mitjans de comunicació n'han parlat bastant i li troben defectes. Que en diu de tot aquest rebombori?

-Me sembla un instrument catequètic molt bo. De totes maneres les conferències episcopals hauran de fer adaptacions. És un llibre profund i desprovist en absolut de superficialitat.

-Que és per vos la religió?

-Relació amb Déu que ha de penetrar tota la vida de la persona.

-De les tasques pròpies del seu ministeri, quines són les que fa més de gust?

-Les celebracions litúrgiques, les classes de religió i la catequesi. Tenc de dir que la Litúrgia m'ha atret molt fortament per això no me sent més realitzat com a capellà és en les celebracions litúrgiques. No en và el concili Vaticà II a la Constitució Sacrosantum Concilium n° 10 diu que la litúrgia és el punt màxim on es dirigeix l'activitat de l'Església i al mateix temps la font d'on hi ve tota la força.

-La gent un poc major que temps enrera lluitaren per uns ideals i unes maneres de practicar la religió, amb alguns canvis tant radicals que es veuen avui en dia, es troben un poc desorientats. Es que anaven errats?

-Els IDEALS en lletra majúscula suren sempre, i pot haver temporades que tot pareix capgirat, però els valors eterns sempre són clars: Déu, Jesucrist, L'Església, la Religió, les Virtuts... ara el que a vegades canvia són els

Pintures

D'or

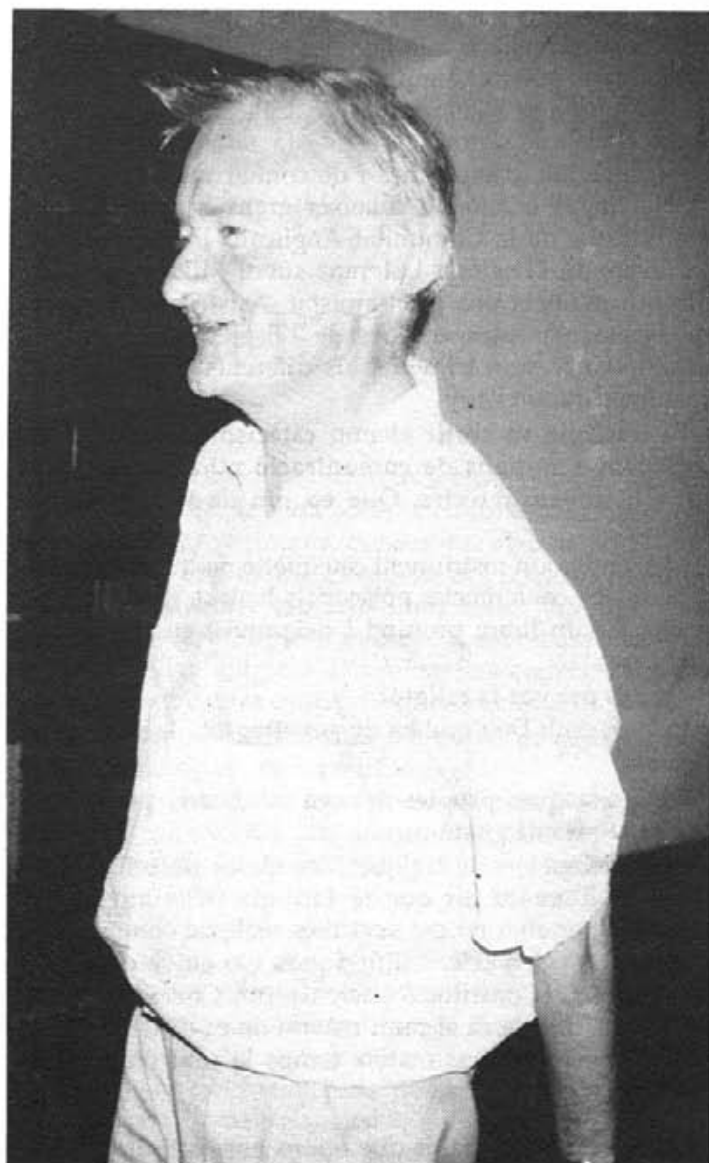
Calonge

**MODES
JANINE**

centre comercial El Pueblo, tenda n° 25
CALA D'OR

TEL. 65 78 47

modos de presentació, l'estil. Com diu l'Evangeli «hem de servir el vi vell amb odres nous».

-Quines són les virtuts que més apreciau?

-La Caritat i la discreció, que no és altra cosa més que fer i dir allò que toca quan és el moment oportú.

-Ja és tradició que cada any el poble de Calonge comunament per la primavera faci una visita al santuari de la Mare de Déu de Sant Salvador, i més envant, una vegada passat l'estiu, anar a la casa de la Beata sor Francina-Aina de Sencelles. Ambdues coses són per la parròquia i la iniciativa fou de don Baltasar.

Considerar que la Mare de Déu ha d'ocupar un lloc molt important dins la vida cristiana i l'anada al puig és un dia d'intensa pregària a Maria per donar-li gràcies i demanar-li que la seva mirada amorosa ens agomboli sempre. També és un dia de confraternitzar i de fer poble. Anar a pregar a Sencelles és per admirar i, amb l'ajuda de Déu imitar les grans virtuts de pietat i amor al proïsme de la Beata Sor Francina Aina, i també demanar-li que ens ajudi en els nostres quefers de cada dia.

-Al llag d'aquesta dotzena llarga d'anys que don Baltasar ha estat el front de la parròquia calongina, a més del treball apostòlic i humanitari, s'han duit a terme, a l'església algunes millores materials que mereixen ésser remarcades com són la il·luminació interior, la compra d'un orgue nou, la colocació de vitrals en els finestrals laterals, els waters del saló parroquial i altres.

-M'agradaria ésser recordat amb l'expressió del salmista «Dómine dilexi decorum domus tuae», que vol dir «senyor jo estimo l'hermosura de la vostra casa». Sempre he passat molt de gust de tenir l'església ben decorada i les monges sempre m'ajuden molt, però vull dir que totes aquestes millores no les hauria fet sense l'ajuda i la col·laboració dels calongins.

Encara podríem esbrinar moltes més coses de la vida i de les vivències de Mossen Amengual tant del caràcter propi del seu ministeri com de la seva humanitat i del seu gust per les coses nostres. Sap quasi tots els noms de les plantes i herbes autòctones de Mallorca. És un bon coneixedor dels indrets i paratges més característics de tota l'illa. Li agrada el silenci i les bones amistats. Tot això i molt més coses que no caben a l'espai d'aquesta entrevista.

Per avui només ens queda a dir, Gràcies Don Baltasar.

Marc Vallbona

ELECTRO

ViBa c.b.

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES
ANTENES TV. - FONTANERIA

JAUME VIDAL - JAUME BALLESTER

Carrer Gómez Ulla, 2
Tel. 653995
07650 SANTANYI

Plaça Sant Josep, 10
Tel. 163188
07691 ALQUERIA BLANCA

FERRERIA

ADROVER-ROIG, C. B.

Carretera Porto Colom, s/n.
Teléfono 837296

07669-S'HORTA (Felanitx)

L'esport és cosa bona

Recta final pel C.D. Santanyí

Després de l'explèndid començament del 93, ja que el Santanyí va perdre el primer partit d'aquest any el darrer dia de febrer al camp de l'Espanya, segon classificat fins ara d'aquesta preferent, edició caracteritzada per l'emoció, on de moment només hi ha dos equips superiors a la resta: Pollença i Espanya de Lluçmajor, el Santanyí està preparat per afrontar els darrers vuit partits de lliga decisius de cara a tornar jugar la lligueta d'ascens a preferent, una lligueta desitjada per tots els equips, encara que econòmicament pot resultar totalment negativa, ja que segons els mandataris dels clubs de la nostra comarca han dit que una lligueta se tanca amb un dèficit d'unes dues-centes mil pessetes.

Aquests partits són els següents:

A casa:
28-03-93: Alcudia
18-04-93: Consell
02-05-93: Pollença

16-05-93: Genova

A fora:

21-03-93: Binissalem

04-04-93: Xilvar

25-04-93: Campos

09-05-93: Andratx

EL CALA D'OR TÉ MOLT DIFÍCIL LA SALVACIÓ

Si el Santanyí té moltes possibilitats per lluitar a l'ascens a tercera divisió el Cala d'Or té molt poques possibilitats de continuar dins la preferent. Enguany encara que no s'ha dit res de problemes econòmics han tornat esser molts els jugadors que han vestit la camiseta caladorera, de moment han desfilat dos entrenadors: en Domingo Aznar i en Miquel Adrover i pot esser que sigui un tercer el que sigui al banquet caladorer a partir d'ara, i mentres tant s'està acabant de construir una tribuna que per desgràcia, toquem fusta! a lo millor no s'estrena. L'actual president és una persona que s'ha desfet pel Cala d'Or, però es troba més totsol que la una, ja que segons ell només són tres els membres de la directiva i l'any passat va aguantar el timó perquè no desaparegués el Cala d'Or, enguany ja està molt cansat i pensa convocar eleccions per aquest abril, que ja hi som!... no sé, no sé però no el veig gens clar el futur del Cala d'Or.

Si encara hi ha aficionats que estimin els colors del Cala d'Or es hora de posar-se en marxa i lo primer es comença la casa pels fonaments, a on són aquests? Molt fàcil a l'escola on tenen un equip que al campionat escolar té una actuació molt destaca-

da i poc a poc ja arribaran i si no més es pot jugar a segona regional allà se juga, però aquests al·lotets de Cala d'Or a lo millor sentien els colors, com els del seu equip.

ES LLOMBARTS JA TÉ EL PROPI CAMP DE FUTBOL

El passat dia 14 de març va tenir lloc la inauguració del nou camp municipal de ES LLOMBARTS. Per tal aconseguint es va jugar un partit entre l'equip local i el C.D. Santanyí acabant amb el resultat de ES LLOMBARTS, 0 - C.D. SANTANYÍ, 5.

Tot l'acondicionament d'aquest camp l'ha fet la brigada d'obres de l'Ajuntament de Santanyí. A partir d'ara només no sols podran jugar aquí els partits sino que podran fer els entrenaments que inicialment feien al camp de futbolito de s'escola.

Enguany la U.D. Llobmarts ha debutat al campionat de futbol d'empreses tenint un començament arrollador només superat pel líder CA NA PAULINA, actualment ha baixat un poquet el seu rendiment trobant-se a una posició tranquil·la dins la taula classificatòria (d'enmig per amunt).

Aquestes fotografies ja entren a formar part de la història d'aquest club novell, club un tant atípic ja que ha sorgit a uns moments on la crisi assola a tots els clubs del nostre envoltant, no ens queda més que desitjar una llarga i triomfant trajectòria pel Llobmarts: FORÇA LLOMBARTS!

Maties Adrover

INSTAL·LACIONS

**MONTATGES ELECTRICS
ANTENES PARABOL·LIQUES**

**Exposició de APLIQUES i LAMPARES
DARRERES NOVELTATS EN PEL·LICULES
DE VIDEO**

**eléctricas
MANRESA, S.A.**

**Distribuidor Oficial: AEG - TELEFUNKEN -
ZANUSSI - THOMSON - SANYO - CORBERO**

C/ Ariel, 5 - Tel. 657859
Avda. Bélgica, 6 - Tel. 657378

CALA D'OR

Jugadors de l'Alqueria...

Cosme Ballester Barceló

La trajectòria que ha duit fins ara el C.D. Alqueria a 1ª Regional ha estat bastant decepcionant. Per tractar de la situació actual i altres aspectes, tenguem ocasió de parlar amb en Cosme Ballester Barceló, un dels jugadors de l'equip verd-i-blanc.

-Cosme, com s'explica l'actual situació de l'equip?

-Estic convençut de que la deficient planificació de la temporada ha repercutit de manera molt negativa en els resultats. Faltaven dues setmanes per començar la competició i encara no hi havia jugadors suficients. Físicament, ja vàrem partir amb desavantatge respecte dels altres equips, i això ha influït en tot el que ha vengut després.

-És a dir, que el problema ve de l'inici?

-Una cosa ha anat duent l'altra. Els problemes físics se varen transmetre a la part psíquica del jugador. Les coses no anaven bé, vàrem perdre la confiança i la moral se va ressentir molt. A part

-Que podria passar en el cas de jugar l'any que ve a 2ª Regional?

-Tenc els meus dubtes, ja que per tenir un paper destacat a 2ª hauríem d'agafar una mentalitat de guanyadors, i això és difícil. Altres equips que han baixat han tengut molts problemes. Les confrontacions amb equips dels vol-

tants podrien esser un al·licient, però és probable que també hi hagués qualche brega.

-No has destacat mai com a goleador, però el d'això la sort no ens ha acompanyat gens i els arbitratges també han deixat molt que desitjar.

-Tu ja estàs avesat a viure situacions dramàtiques...

-Amb els grans no he pogut passar molt de gust mai, però una situació tan crítica com la d'enguany no l'havia viscuda. La meua generació ha hagut d'aprendre a conviure amb la derrota. Jo, amb l'equip gran, no he arribat a saber el que se sent quan s'està a la part alta de la classificació.

gol que vares fer no fa molt va esser impressionant...

-La meua missió sempre ha estat més la d'un mig defensiu, per mirar de contenir un poc el joc del rival. El gol a que te refereixes marcat al Soledat me va satisfer perquè era el primer que feia amb els grans, però no va servir de res perquè vàrem perdre el partit.

-Que penses de l'afecció de s'Alqueria?

-Els seguidors de cada vegada són més pocs, però no m'extranya perquè no els hi donam motius per venir a «Sa Teulera». Els darrers anys sempre hem jugat millor a fora camp i quan jugam aquí, els aficionats veuen poques possibilitats d'aconseguir la victòria.

-El partit contra el Salines ja s'acosta. Com se presenta aquest «derbie»?

-Aquests partits de rivalitat sempre són diferents i, en circumstàncies normals, sempre se juguen

«La meua generació ha hagut de conviure amb la derrota»

amb més motivació. Però, actualment la nostra moral està molt decaiguda i el que pot passar és imprevisible.

-Deixant de part el futbol, i ja per acabar, hem

sentit a dir que has de venir a fer feina a una entitat bancària de s'Alqueria. Que hi ha de tot això?

-És probable, però el que hi ha hagut són molts rumors de la gent. Però si això se complís estaria content, ja que me fa il·lusió venir al meu poble i tractar amb la gent que conec. És una possibilitat que no me desagrada, ja que hi veig més aspectes favorables que inconvenients.

Fitxa tècnica

Nom i llinatges: Cosme Ballester Barceló.
Data naixement: 2-4-69.
Alçada: 1'83 m.
Pes: 78 quilos

HISTORIAL

JUVENILS C.D.

ALQUERIA:
Temporades 1984-85,
1985 (1 gol) i 1986/87 (1 gol).

CD. ALQUERIA-1ª REGIONAL:

Temporada	Partits
1987/88	11
1988/89	31
1989/90	29
1990/91	27
1991/92	25
1992/93	24 (1 gol)

TOTAL 147

(*) Comptabilitzades les 24 primeres jornades.

N'Antoni Vadell, entrenador dels Benjamins del S'Horta passa revista

DIES I COSES s'ha posat en contacte amb l'entrenador dels benjamins del S'Horta per a que ens analitzi aquests jovenets que són el futur del C.D. S'HORTA.

PORTERS

-ANTONI MAS: Pot arribar a ésser un gran porter, té molt bona col·locació i estar molt bé de reflexes.

-JAVI VALLBONA: És un bon porter, per ventura li falta un poc d'alçada, però confii que s'estiri i sigui un bon porter.

DEFENSES

-PAU LLADO: Enguany és el darrer any, és un al·lot que ho dona tot als entrenaments, tècnicament li falta un poquet que l'any que ve ho pot millorar bastant.

-RAFAEL MAROTE: És la base de la nostra defensa, és el darrer any, si tengués un poquet menys de pes pot ésser un gran jugador.

-JOAN VADELL: És el primer any que juga, tècnicament li falta molt, però ha progressat bastant bé, crec que l'any que ve millorarà bastant.

-JOAN DURAN: És de darrer any, té una força física impressionant i ho dona tot dins el camp, ha de millorar la tècnica.

-ALEX HERNANDEZ: És un dels que més m'ha sorprès, el vaig tenir l'any passat jugant a futbito, perquè va començar jugant d'extrem i el vaig passar

Benjamins C.D. S'Horta

de lateral i ens estar donant un rendiment molt bo.

-MIQUEL BARCELÓ: Li queda un any més i si segueix lluitant pot tenir projecció.

-NACHO MATE: És de darrer any, té molta força física, a vegades un poc caparrut, però bon al·lot.

MITJOS

-ANTONI GONZÁLEZ: És un jugador de molta projecció, amb una vegada que li ensenyis les coses tot d'una ho agafa.

-JOSÉ LUIS BERMUDEZ: Se podria dir el mateix, és un jugador excepcional, surt al camp i ho dona tot, com tots, però juga per l'equip i també té una gran projecció.

-LLORENÇ DALMAU: Lluita molt, té un poquet massa de pes per l'alçada que té.

-PAU MORENO: És un al·lot de darrer any, l'hi ha faltat un poc d'haver fet més partits abans.

DAVANTERS

-DAVID DELAPUENTE: Ho dona tot dins el camp i té una velocitat increïble.

-CARLOS HEISSE: És un dels davanters que darrement està fent més gols, li falta un poquet d'alçada, té molt bona col·locació, molta visió de joc, sap estar al lloc i aprofitar el moment.

-MIQUEL RIGO: És el més jovenet, l'hi queden dos anys més i enguany ha

fet un gol.

-J.J. ALOU: Li queda un any més i s'esforça molt als entrenaments el que pot fer que l'any que ve jugui bé dins aquesta categoria.

-JULIA TORRES: Li queda un any més i ha de seguir lluitant per l'any que ve intentar ésser titular.

Maties Adrover

Va jugar a futbol a Felanitx i a Porto Cristo fins als 18 anys que ho va deixar per motiu de feina.

Com entrenador l'any passat va entrenar un equip de futbito de l'escola de S'Horta i enguany és el primer any que entrena un equip de futbol. Ha fet un cursat d'iniciador d'una durada d'uns dos mesos que li ha servit per perfeccionar els seus coneixements.

Un consell a la Directiva

Aconsellaria que si l'any que ve hi ha tants d'al·lots com enguany, que me trob molts d'entrenaments amb 25 jugadors i just poden jugar setze cada dissabte jo faria un equip de futbol-7 perquè el futbol-7 és el més adequat per després passar al futbol perquè me trob que els jugadors que passen del futbito al camp gran pràcticament surten al camp i se posen a un racó i estan perduts i al futbol-7 ja agafen més movilitat dins el camp gros, tenen més espai per moure la pilota i en definitiva el futbol-7 és lo seu.

Futuribles

Els futuribles

En Rafel Alabarce, Pau Vadell, Alan Medina, Lino Hifroff, Miquel Ivan Ferriol, Patrick Riedel i Alberto Mayas

Aquests al·lotets ja entrenen per l'any que ve poder jugar. Destacaria la tècnica de Rafel que progressa molt bé, en Pau és molt jove i si segueix entrenant progressarà bastant bé, n'Alan enguany ja el volia posar a l'equip perquè té molta força física però tenim el «cupó» ple, en Lino té una cama esquerra molt bona i bastanta velocitat, en Miquel Ivan, en Patrick i n'Alberto tenen bastantes possibilitats.

La primera fase: el principi va ésser bastant positiu perquè l'equip estava conjuntat i si no hagués estat per una sèrie de lesions que vàrem tenir haguéssim quedat millor classificats. A partir del principi de les lesions ja no vàrem poder repetir un parell de dissabtes el mateix equip: havíem de canviar posicions dins el camp, jugadors de lloc, etc... i va ésser un desastre fins ara que tornem tenir l'equip conjuntat.

La segona fase: La veig bastant difícil però no puc opinar perquè no conec els equips.

N'Antoni Vadell, entrenador Benjamins C.D. S'Horta

1. MANACOR	18	18	0	0	132	4	36
2. Campos	18	15	0	3	70	16	30
3. Ses Salines	18	12	1	5	70	36	25
4. Barracar	18	11	1	6	45	38	23
5. Algaida	18	8	3	7	46	33	19
6. Santanyí	18	7	1	10	46	33	19
7. S'Horta	18	6	1	11	34	55	13
8. Montuiri	18	2	5	11	29	73	9
9. APA J. Fornaris	18	2	2	14	16	95	6
10. Porreres	18	1	2	15	23	100	4

GRUP C - 3

27-02-93

S'HORTA
AT. PLAYAS CALVIA
ATCO. RAFAL

06-03-93

S.FRANCISCO AT.
CARDESSAR
LA PORCIUNCULA

13-03-93

S.FRANCISCO AT.
S'HORTA
ATCO. RAFAL

20-03-93

ATCO. RAFAL
LA PORCIUNCULA
AT. PLAYAS CALVIA

27-03-93

CARDESSAR
S.FRANCISCO AT.
S'HORTA

03-04-93

S.FRANCISCO AT.
CARDESSAR
LA PORCIUNCULA

17-04-93

ATCO. RAFAL
S'HORTA
AT. PLAYAS CALVIA

24-04-93

CARDESSAR
LA PORCIUNCULA
AT. PLAYAS CALVIA

01-05-93

CARDESSAR
S.FRANCISCO AT.
S'HORTA

08-05-93

LA PORCIUNCULA
AT. PLAYAS CALVIA
ATCO. RAFAL

Andreu i Sebastià, porters del Santanyí-Infantil

Infantils, C.D. Santanyí 92-93, equip que encara aspira a ésser campió.

S'Alqueria Blanca és terra de porters. Els més vells afeccionats encara recorden les gran actuacions de n'Andreu des Racó, defensant la porteria de l'Aguiles-Alqueria. Després, a finals dels anys 60, en Simó Bonet -que ja havia actuat amb el Porreres- i en Toni «Sabater» varen parlar amb el Santanyí. La tradició va continuar amb en Jaume «Ermità», en Jaume Salom, en Pere des Racó i en Toni de Son Llorenç. Actualment, en Jaume Rosselló és el porter titular de l'Alqueria de 1ª Regional i en J. Toni Maimó para amb els Juvenils del Santanyí. Els dos protagonistes que avui destaquen són els més joves de la llista i a la present temporada han anat alterant la porteria dels Infantils del Santanyí; ens referim a n'Andreu Mohamed i en Sebastià Bonet.

ANDREU MOHAMED: «M'AGRADARIA ARRIBAR A JUGAR AMB EL MILAN»

Va néixer el 8-5-80 i va començar amb els Benjamins de Santanyí, jugant dues temporades de defensa lliure. Ens diu que el seu jugador preferit és en Papin i que li agrada arribar a jugar amb el Milan, a pesar d'ésser seguidor del R. Madrid. Estudia 6è d'EGB i quan li demanam el que vol ésser de major, la resposta és clara: dedicar-se al món de la política.

SEBASTIÀ BONET: «EL MEU ÍDOL ÉS EN BUYO»

Va néixer el 3-9-80. Sempre ha jugat de porter, dos

anys amb els Benjamins i la present temporada amb els Infantils. Per culpa d'una lesió ha anat dos mesos amb el braç enguixat i no podrà reaparèixer fins d'aquí a tres mesos.

Aspira a jugar un dia amb el R. Madrid, el seu club preferit. Ens comenta que el seu ídol futbolístic és en Buyo. També diu que el Santanyí-Infantil pot quedar campió, perquè encara falta lliga. Estudia 7è d'EGB a s'Alqueria i no té molt clar el seu futur professional.

Jaume Rigo

Els jugadors de bàsquet de s'Alqueria

SENIOR-MACULÍ: Pau Vallbona Rigo.

MINI-BASQUET: Toni Rigo Valldepadrines.

JUVENIL-MASCULÍ: Miquel Vallbona Rigo.

A l'edició anterior de Dies i Coses ressaltàvem la gran participació dels joves curiablancs dins el futbol-base de Santanyí. Amb el bàsquet la situació es parescuda i

hem volgut també destacar la presència dels jugadors i jugadores de s'Alqueria dins els diferents equips de Bàsquet Club Santanyí:

JUVENIL-FEMENÍ: Francisca Rosselló, Catalina Rigo i Ventura Bordoy.

INFANTIL-MASCULÍ: Tomeu Mestre, Andreu Rigo, Toni Ballester i X. Pep Barceló.

El bàsquet a Santanyí

En Ferran Moyà (entrenador Senior) fa balanç

La trajectòria del Santanyí senior durant la lliga regular la podríem resumir en 4 etapes:

Primera.- Descendent durant tot el mes d'octubre, fins tocar fons al partit d'Artà.

Segona.- Ascensió fins un nivell acceptable que se va culminar amb el gran resultat aconseguit contra el Campanet a Santanyí (mes de novembre).

Tercera.- Durant els mesos de desembre i gener l'equip va mantenir i pujar un poquet el nivell de la segona etapa.

Quarta.- Durant els mesos de febrer i març l'equip va anar millorat amb victòries a Campanet, Felanitx i Santa Maria i a Santanyí contra el Magatzem Femenies i el Colonya Pollença.

¿COM VEU EL PLAY OFF?

«Per aquest play off esperem aguantar aquest nivell tant de joc com de re-

sultats durant un mes o un mes i mig, el que indicaria que una vegada haver aca-

bat estaríem lluitant per una plaça de promoció a la tercera divisió».

ANALISIS DELS RIVALS

«PALERM PORRERES»: És l'equip que té més possibilitats de fer primer del grup segons el que s'ha vist a la lliga regular, en tants per cent li donaria un 55 %. És l'equip més compensat, si bé ofensivament és el més pobre dels qua-

tre, tot al contrari i li passa en defensa on és el millor equip dels quatre. En el pla individual no té cap jugador que destaquí, però entre tots els components de la plantilla fan un bon equip.

«COLONYA POLLENÇA»: És l'equip més perillós dels quatre en el pla ofensiu, però a això se l'hi ha de contra-restar amb que és l'equip que més punts ha encaixat. Destaquen més les seves individualitats que el seu joc de conjunt. Són més perillosos quan juguen com locals degut a que tenen dos jugadors que surten de la resta com són el base i el pivot, els quals no van als seus desplaçaments.

«PLA DE NA TESA»: És l'equip que menys conec, ja que només m'he enfrontat a ells quan els vàrem anar a visitar. És un equip que ofensivament fa punts, però també els encaixa amb facilitat.

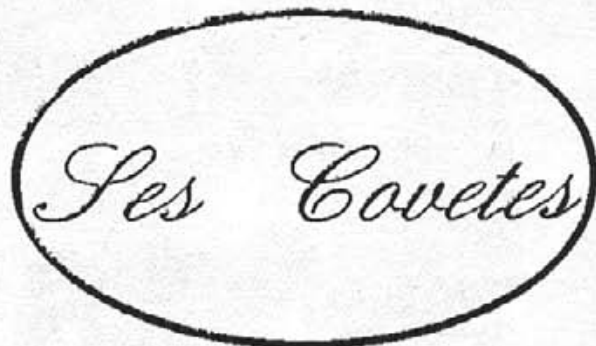

FORN I COMESTIBLES

ADROVER

Rafael Adrover 5 - Calonge

Tel. 65 76 67

JAUME I, 20 S'ALQUERIA BLANCA

CALENDARI PLAY OFF EQUIP SENIOR DE SANTANYÍ:

21-03-93: Colonya Pollença - Santanyí.
28-03-93: Santanyí - Pla de Na Tesa.
04-04-93: Palerm Porreres - Santanyí.
11-04-93: Descans.
18-04-93: Santanyí - Colonya Pollença.
25-04-93: Pla de Na Tesa - Santanyí.
02-05-93: Santanyí - Palerm Porreres.

Pere Ferrer

SANTANYÍ. ESTADÍSTIQUES SENIORS T. 92-93. 21 PARTITS

	P.J.	T.L.	%	P.2	P.3	P.Tot.	MED.
J. Mestre	10	15/3	20'00	18	6	27	2'70
Sebastián	12	38/21	55'26	108	3	132	11'00
Juan P.	20	114/49	42'98	182	42	273	13'65
Pep B.	20	105/42	40'00	158	0	200	10'00
Damià B.	16	97/39	40'20	100	15	154	9'62
Bernat B.	21	78/18	23'07	74	0	92	4'38
Tomeu V.	17	71/35	49'29	114	12	161	9'47
Blai M.	16	15/8	53'33	46	3	57	3'56
Pau. Vall.	7	10/4	40'00	8	0	12	1'74
Andreu Ll.	6	7/4	57'14	20	9	33	5'50
Andreu R.	3	6/2	33'33	8	0	10	3'33
J. Canaves	4	0/0	-	0	0	0	0'00
M. Vallb. (J.)	7	6/2	33'33	8	6	16	2'28
Isidro (J.)							
Martin (J.)							

21 562/227 40'39 844 96 1167 55'57

Francisca Rosselló, jugadora de bàsquet

El bàsquet és un esport que de cada dia té més practicants, tant a nivell masculí com femení. Na Francisca Rosselló Rigo, una jove de 17 anys de s'Alqueria Blanca, forma part de l'equip Juvenil de Santanyí. Ella va tenir l'amabilitat de respondre a un parell de qüestions que li formulàrem:

-Com foren els teus inicis dins aquest esport?

-Vaig començar als 10 anys amb l'equip que hi havia a l'escola. Més tard, ja a nivell federat, he passat per totes les categories: mini-bàsquet, infantil, cadet i juvenil.

-Quina és la teva posició dins el camp?

-Pràcticament sempre he jugat de pivot, llevat d'un parell d'ocasions que he actuat a les ales.

-Que penses de la trajectòria que enguany ha duit el teu equip?

-Trob que haguéssim pogut guanyar més partits si no fos pels problemes que hem tengut: hi ha hagut moltes jugadores lesionades, altres que no s'han pogut entrenar gaire i tot això ha influït en els mals resultats.

-Quina opinió tens de l'entrenador?

-A les temporades passades sempre ens havia entrenat en Damià; enguany hem canviat i tenim en Lluc Verger, que el consider un gran entrenador. Ell no té gens de culpa de les derrotes.

-En Lluc va dir que voltro estàveu a una edat difícil. Vol dir això que ja preferiu més la marxa i les

discoteques?

-A jo particularment m'agrada anar-hi, com a moltes altres, però crec que això influeix poc en els resultats.

«Les discoteques no tenen la culpa dels mals resultats»

-Tens altres afeccions?

-Abans anava a ball de bot, però darrerament ho he deixat anar.

-I els estudis?

-Estic estudiant tercer de BUP a l'Institut de Felanitx, però encara no tenc molt clar si llavors seguiré o no. Per ventura m'agradaria estudiar psicologia, però no estic molt segura.

-Fas comptes seguir amb el bàsquet?

-M'agradaria molt continuar, el que passa és que a Santanyí no tenen equip senior-femení i no sé que farà. El temps ho dirà.

Moltes gràcies, Francisca, per les teves paraules.

Jaume Rigo

CODOSA

IMATGE D'OR

Avda. Boulevar, 13 - Tel. 657758
CALA D'OR (Mallorca)

FOTOGRAFIA

PROFESIONAL

REPORTATGES
FOTOS CARNET
FOTOCOPIES
VIDEO
MUSICA

col.laboradors de
dies i coses

Dades Campionat Escolar 92/93 de la Nostra Comarca

Tennis Taula:

S'han realitzat vuit jornades de les onze programades, ja que hi ha hagut baixes a darrera hora. Destacar la tornada a la participació dels col·legis de Llucmajor i s'Horta.

El col·legi Reina Sofia (S'Horta) ha estat el que major nombre d'equips ha presentat (quatre).

Han participat 52 nins, destacant la participació a la categoria infantil amb 24 participants que suposa el 46 % seguit pels cadets (16) y alevins (12).

El col·legi Reina Sofia ha classificat dos equips: els alevins i els infantils.

CLASSIFICACIONS:

Aleví:

1. Reina Sofia «A»
2. Reina Sofia «B»
3. S. Llucmajor.

Infantils:

1. Reina Sofia
2. F.J. Ballester (Campos)
3. S. Llucmajor «B»
4. S. Llucmajor «A».
5. Joan Veny (Campos)
6. Jaume II (Llucmajor).

Cadet:

1. N.S. de Gracia «B» (Llucmajor)
2. C.J. S'Escrui (Campos)
3. Reina Sofia (S'Horta)
4. N.S. de Gracia «A» (Llucmajor).

Cross

Ha estat la temporada en que la comarca ha realitzat més controls. A part dels controls als llocs habituals

(Llucmajor, Felanitx, Sa Ràpita), enguany la novetat ha estat la celebració per primera vegada d'una prova a Cala d'Or (la final comarcal) que fou tot un èxit d'organització.

Destaca la forta participació dels col·legis de Felanitx. Sant Alfons ha superat clarament la seva participació d'anys anteriors, mentre el Joan Capó s'ha mantengut.

Cala d'Or, sobretot gràcies a la celebració de la final comarcal, ha tingut una participació a l'alça respecte a l'any passat. Dins l'apartat de col·legis; Sant Alfons i Joan Capó amb cinc llocs dins els tres primers de les diferents categories s'han convertit amb el segon i tercer col·legi de l'illa, tan sols superats pel Sant Francesc de Muro (7).

El proper 27 de març la jornada nº 11 es celebrarà a Santanyí

Futbolet

Iniciació (Primer-segon)

Bisbe Verger A - F.J. Ballester B (10'00) Camp Esports

Bisbe Verger B - F.J. Ballester A (11'00) Camp Esport.

Benjamí (tercer-quart)

Joan Veny - Rei Jaume II (9'00) Camp Esports.

C.P. S'Algar - C.P. Cala d'Or (10'00) Blai Bonet

Aleví (cinquè-sisè)

Joan Veny - P. Santanyí (9'00) Blai Bonet.

Infantil (setè-vuitè)

Joan Veny - P. Santanyí (11'00) Blai Bonet.

Bàsquet

Benjamí Femení

P. Santanyí - Joan Capó (11'00) Camp Esports.

S'Algar - Bisbe Verger (10'30) Camp Esports.

**BOTIGA
CA'N POLLA**

tel. 657045 Calonge

**LAMPISTERIA * CALEFACCIÓ
ENERGIA SOLAR * PISCINES**

JOSE ALOU JULIA

C/ J. Prohens, 24
Telèfon: 65 94 65

07669 S'HORTA
Fax: 83 71 94

Aleví femení.
Sant Alfons - C.P. Cala d'Or (10'00) Camp Esports.
Aleví masculí

P. Santanyí - Joventut (9'30) Camp Esports.
Infantil masculí:
F.J. Ballester - Sant Alfons (9'00) Camp Esports.

Resum participacions col.legis/clubs

	INICIACIÓ	BENJAMÍ	ALEVÍ	INFANTIL	CADET	TOTAL	MITJANA CONTROL
Joan Capó (Felanitx)	30	54	36	47	21	188	37
Sant Alfons (Felanitx)	73	50	54	44	3	224	44
C.A. LLucmajor	25	18	8	36	15	102	20
C.A. S'Arenal	19	27	26	23	9	104	21
C.P. Cala d'Or (Santanyí)	24	9	20	13	3	69	14
P. Campos/Migjorn	--	5	1	9	10	25	5
C.P. Joan Veny (Campos)	--	--	--	3	--	3	1
F.J. Ballester (Campos)	--	--	--	3	--	3	1
Total participacions	171	163	145	178	61	718	143

SUPERMERCAT
|
FERRETERIA

Can Binimelis

C/ Cala Llonga, nº 3 Tel: 657717 Calonge

RESTAURANT - PIZZERIA

Blanco y Negro

Tel. 64 34 65

Porto Cari, 5
Cala Llonga

07660 CALA D'OR
Mallorca

LA VEU DE LA TERRA

EIVISSA: ILLA I RAÇA

Raça d'esclaus,
Illa de mosques,
criat d'amo,
orgull en ruïna.
Escup a qui et domina.

Sang de mil esclaus,
merda de mil mosques,
rebordonits cantau, ballau, sonau,
curta és la mida.
Fastig nit i dia.

PAÏSOS

Països catalans?
Quants?
Dos, tres, quatre, cinc?
Països catalans?
Quants?
Dos, tres, quatre, cinc?
Senyor.
Déu meu,
Senyor.
Un! Merda, fotri, cony. Un!

LA MÀSCARA DE BES, d'Antoni Cardona, està escrit també des de la ràbia, produïda per la decepció i per l'assoliment de la consciència de la dimensió actual de l'estat de coses al nostre país. La majoria dels poemes que formen aquest recull foren escrits l'any 1983, quan l'autor, recentment retornat d'Anglaterra, on havia passat uns quants anys, decidí sumar-se a un projecte que es presentava com a progressista, com a defensor d'un estat plurinacional i com a motor necessari del canvi en aquesta part del món. Com s'han anat transformant aquestes expectatives? En una jugada que potser no hauria concebut ni la imaginació malaltissa d'un Franz Kafka, allí on es defensava el dret d'autodeterminació ara és enèrgicament rebutjat; allí on es deia economia mixta ara es diu neoliberalisme de país mig ric mig pobre de l'Europa dels nostres dies; allí on la referència era el pacifisme i la neutralitat, adscripció absoluta a l'únic bloc militar que resta realment ben vertebrat i estructurat...

I és ara, quan allò que aleshores començava a perfilar-se resta ja absolutament ben definit, quan l'autor decideix treure a la llum aquests poemes, amb un títol expansiu. La màscara actuarà com un element megafònic per estendre el crit que conté l'interior del llibre (*El megàfon de Bes?*), perquè el poeta se sent amb dret i amb força d'escampar allò que ha sentit al voltant dels esdeveniments a què hem fet referència, amb la ràbia del crit, a l'àmbit de la pròpia comunitat, del propi context social.

BERNAT JOAN I MARÍ

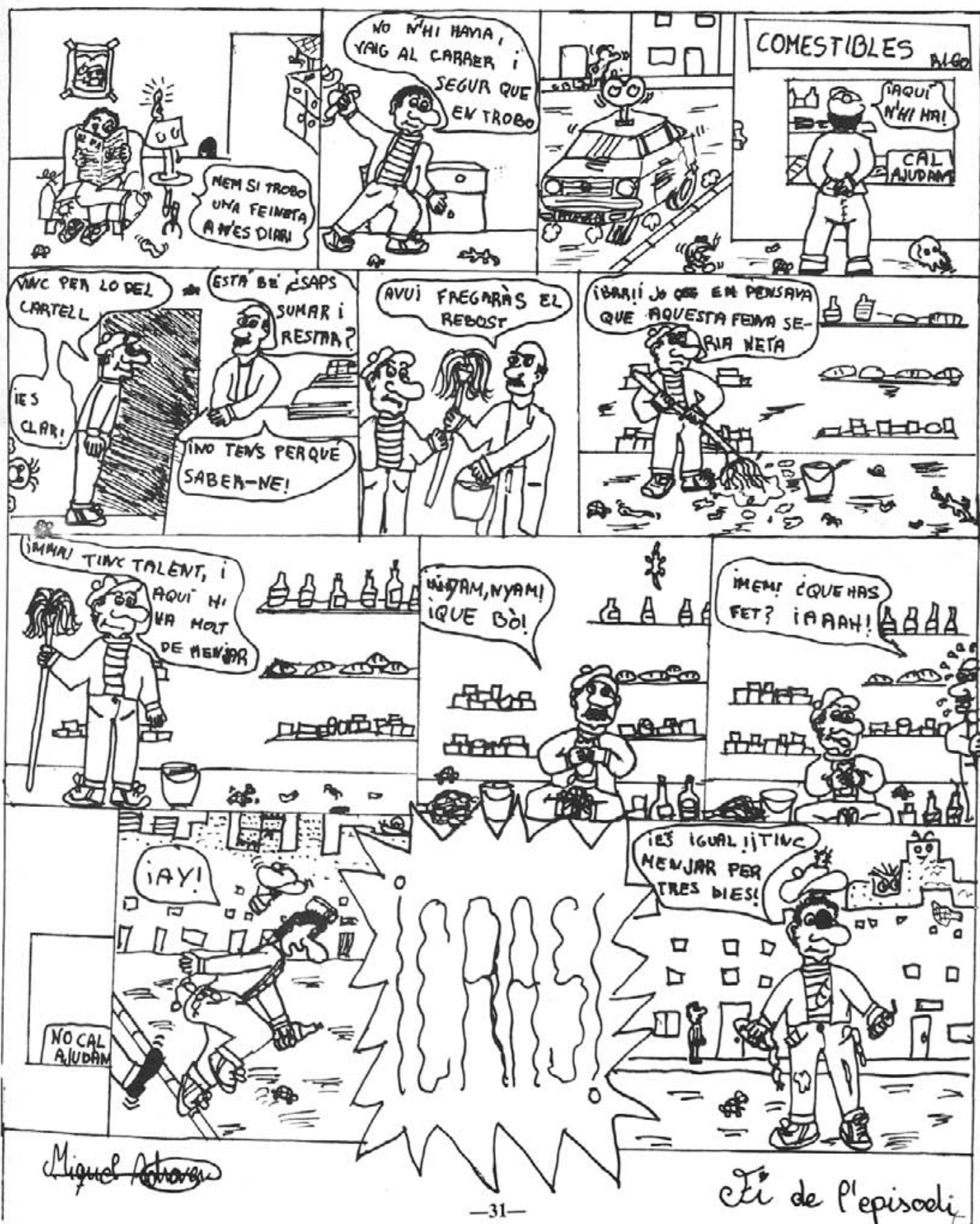
LA PÀTRIA ÉS UNA

Ai d'uns si declaren Independència,
sense nosaltres.
Farem guerra.
Ai d'altres,
si no hi volen ser,
amb nosaltres.
I ai de monarquia.
I ai de república.
I ai de traïdors.
Contra nosaltres.

VINDRÀ

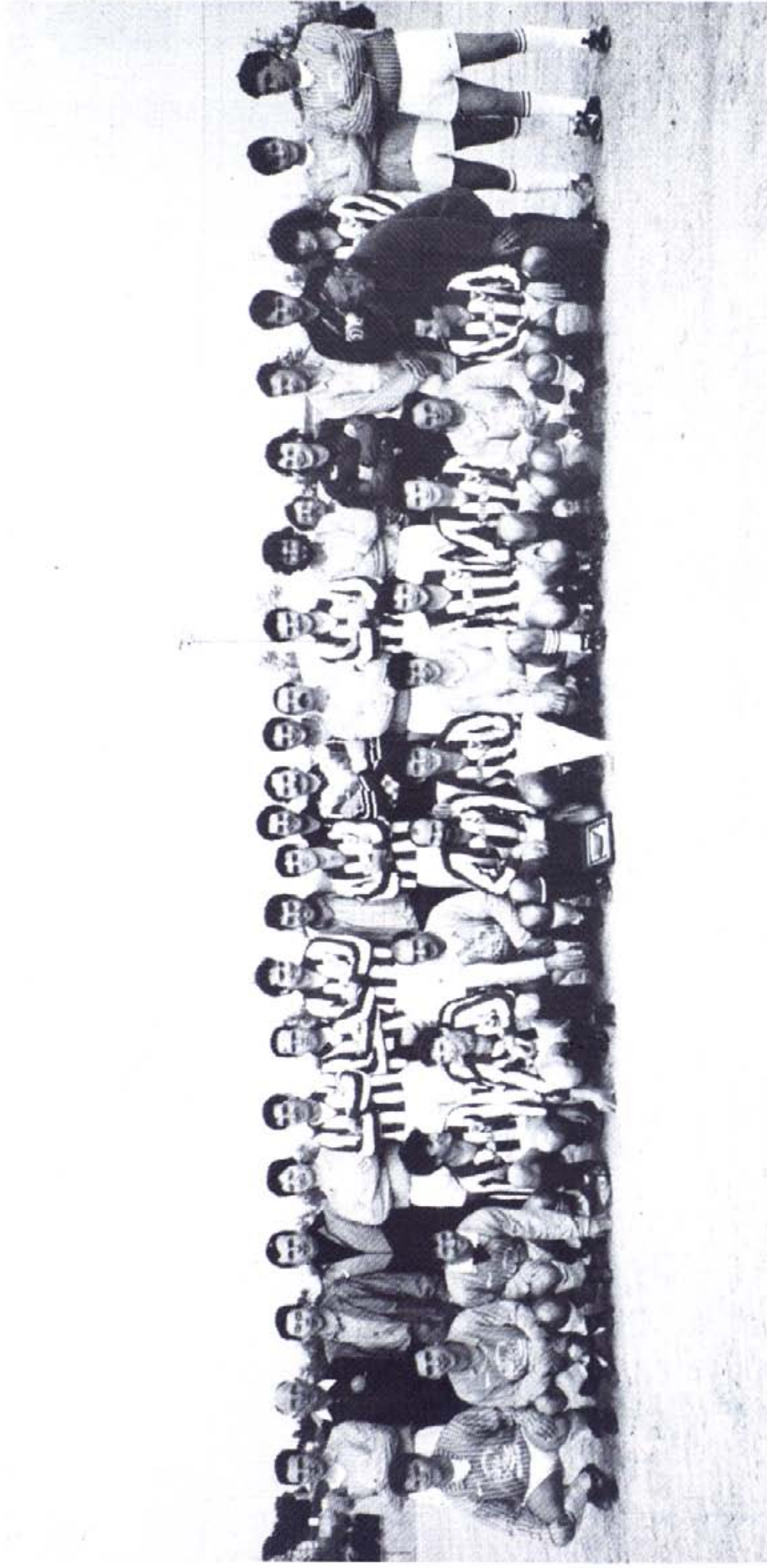
Toquen campanes?
A repicar!
És festa?
És més que festa.
Cada any festejarem el dia.
Lliure la gent.
Lliure la vida.
Festa, festa, que no aturi la festa.
Al sol alçarem
i als fills amb alegria.

EN GORI CERCA FEINA

Miguel Achón

14 - 03 - 93 INAUGURACIO CAN MARTINA
(ES LLOMBARTS)

C.D. SANTANYI I C.D. ES LLOMBARTS